

РЕШЕНИЕ

№ 4805

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 23.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **11795** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК-103904488 срещу Решение № Ж-704/28.10.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР или Комисията), с което Комисията е прекратила административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-12-00-276 от 07.05.2020 г., подадена от [фирма] и [фирма] срещу [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

Жалбоподателят сочи, че с подадената до КЕВР жалба възразили срещу изкупената, но незаплатена по преференциални цени, съгласно чл. 31, ал.1 от ЗЕВИ произведена от тях вятърна ел.енергия за месец юли и август 2019г., с подробно приложена справка на начина на разплащане на произведената от същите ел.енергия. Изтъкнато е наличие на сключен договор за изкупуване на ел.енергия от възобновяеми източници номер 27 от 04.11.2005г. с [фирма], както и договор за компенсиране с премии с ФСЕС номер ВЕИ - 349 от 29.08.2019г. Хронологично е описано, че от 01.05.2017г. до 28.02.2018г. търговско дружество [фирма] било в КБГ на [фирма], а от 01.03.2018г. до 30.06.2019г. в КБГ на [фирма] и на 01.07.2019г. дружеството е прехвърлено в СБГ на [фирма]. Жалбоподателят издал и изпратил фактури за произведените количества ел.енергия за месец 07 и 08.2019г. на [фирма], като Фактура 42/31.07.2019г. на стойност 10501,61 лв. била платена от ЕСД, а фактура номер 43/31.08.2019г. на стойност 18 381.55лв. не била платена, поради което била сезирана КЕВР, която обаче

с обжалваното решение прекратила производството. Моли съда да отмени оспорвания акт като неправилен и незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателят [фирма], редовно призван, не се представлява. Ответникът- КЕВР в съдебно заседание, чрез процесуален представител моли жалбата да бъде отхвърлена. Прави възражение за прекомерност в случай на претендирано адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В писмени бележки излага подробни аргументи относно законосъобразността на обжалваното решение.

Заинтересованата страна [фирма], чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли съда да я остави без уважение. В хода по същество излага доводи, че решението е правилно, но оспорва процедурата. Претендира разноски, съгласно списък.

Заинтересованата страна [фирма], редовно призвана не изпраща представител.

Заинтересованата страна [фирма], чрез процесуален представител оспорва доводите в жалбата. Изтъква, че интересът на Н. да бъде преразгледано решението на КЕВР е с оглед материалноправните разпоредби, във връзка с процедурата, която е следвало да извърши комисията. При отхвърляне на жалбата претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност. Представя подробни писмени бележки, в които моли съда да върне преписката за извършване на помирителна процедура по смисъла на чл.150-153 от Наредба №3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката или за допълване на решение №Ж-704 от 28.10.2020 г. от страна на КЕВР с част, в която да бъде определен механизъм или начин за разрешаване на така създадената ситуация, с цел осигуряване на равнопоставеност и баланс между всички заинтересовани страни по спора.

Заинтересованата страна [фирма], чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли съда да потвърди решението като правилно. Претендира разноски.

Софийска Градска прокуратура, редовно призвана, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, съобразно закона и вътрешното си убеждение, приема за установено следното от фактическа страна:

Производството пред Комисията за енергийно и водно регулиране е образувано по повод жалба на [фирма] и от [фирма], срещу [фирма] (ЕСД), титуляр на Лицензия № Л-139-11 от 13.08.2004 г. за дейността „снабдяване на електрическа енергия“, [фирма] (Н. ЕАД), титуляр на Лицензия № Л-147-04 от 17.12.2004 г. за дейността „пренос на ел. енергия“ и Лицензия № Л-147-13 от 17.12.2004 г. за дейността „обществена доставка на ел. енергия“, [фирма] (Е. ЕАД), титуляр на Лицензия № Л-221-17 от 28.12.2006 г. за дейността „управление на електроенергийната система“ и [фирма], титуляр на Лицензия № Л-355- 15 от 20.04.2011 г. за дейността „търговия с ел. енергия“. Претендирано е заплащане на произведените от тях количества вятърна енергия за м. август 2019 г.

Жалбоподателят [фирма] е производител на ел. енергия от възобновяеми източници (вятър) с енергиен обект ВяЕЦ „И.“, находящ се в землището на [населено място], [община], с инсталирана мощност 2,450 MW. [фирма] възразило относно изкупената, но незаплатена по преференциални цени, съгласно чл. 31, ал. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) произведена от дружеството вятърна ел. енергия за м. юли и м. август 2019 г. Отбелязано е, че дружеството не е компенсирано и с премии съгласно чл. 36и от Закона за енергетиката (ЗЕ) от Фонд „Сигурност на

електроенергийната система“ (ФСЕС) за произведените от тях количества вятърна ел. енергия за същия период. С допълнение към жалбата от 14.09.2020 г., е конкретизирано искането относно начина за разплащане на произведената от тях вятърна енергия.

[фирма] има сключен договор за изкупуване на ел. енергия от възобновяеми източници № 27 от 04.11.2005 г. с [фирма].

За периода 01.05.2017 г.- 28.02.2018 г. [фирма] е било в комбинираната балансираща група (КБГ) на [фирма], а за периода 01.03.2018 г. - 30.06.2019 г. в КБГ на [фирма]. От 01.07.2019 г. [фирма] е прехвърлило [фирма] към своята стандартна балансираща група (СБГ).

През м. юли и м. август 2019 г. ЕСД е изкупило от производителя на ВяЕЦ „И.“ на [фирма] ел. енергия по преференциални цени /188,29 лв./МВтч./. [фирма] е издало и изпратило фактури за произведените количества ел. енергия за м. юли и м. август 2019 г. на [фирма]. Фактура № [ЕГН]/31.07.2019 г. на стойност 10 501,61 лв. е платена от ЕСД на 30.08.2019 г. Фактура № [ЕГН]/31.08.2019 г. на стойност 18 381,55 лв. е изпратена и приета от ЕСД, но не е изплатена.

На 29.08.2019 г. [фирма] сключило договор за компенсиране с премии с ФСЕС № ВЕИ-349 от 29.08.2019 г., в сила от 01.09.2019 г.

На основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 жалбата до КЕВР е изпратена на 03.06.2020 г. по компетентност до [фирма]. Комисията е изисквала от дружеството да изпрати мотивирано становище, както и информация за предприетите действия по направените искания от жалбоподателите.

На 03.06.2020 г. е изисквана информация и становище на основание чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3 от [фирма].

Във връзка с постъпилата жалба в КЕВР с писмо изх. №ЕЕ-12-00-276/17.07.2020 г. е изисквана информация на основание чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3 от следните лицензианти: Н. ЕАД, Е. ЕАД и ЕСД, в т.ч. е поискано становище и от ФСЕС.

На 15.09.2020 г. е изисквана допълнителна информация на основание чл. 144, ал.1 от Наредба № 3 от Н. ЕАД и [фирма].

В Комисията са постъпилите документи по преписката и становище на ЕСД на 15.06.2020 г., на 31.07.2020 г. и на 25.09.2020г.

На 20.10.2020 г. е постъпил в КЕВР Доклад с вх. № Е-Дк-859/20.10.2020 г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ в КЕВР с приложен проект на решение /л.26-32/.

На 28.10.2020 г. на закрито заседание на КЕВР, видно от Протокол № 224/28.10.2020 г. /л.18-15/, на основание чл.22, ал.1 и ал.7 вр. чл.147, ал.1 Наредба №3 е взето решение за прекратяване на административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-12-00-276 от 07.05.2020 г., подадена от [фирма] и [фирма] срещу [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

На 28.10.2020 г. е издадено и обжалваното в настоящото производство Решение № Ж-704/28.10.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР или Комисията), с което Комисията е прекратила административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-12-00-276 от 07.05.2020 г., подадена от [фирма] и [фирма] срещу [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] /л.10-13/. В мотивите на решението е посочено, че съгласно разписаното в чл. 70, ал. 4 на ПТЕЕ производителите на ел. енергия от възобновяеми източници с обекти с обща инсталирана електрическа мощност по- малка от 4 MW, които продават

произведената ел. енергия по преференциални цени и по показания на СТИ, нямат право да участват в стандартни балансиращи групи. Прието е от КЕВР, че за да продават по преференциални цени и по показания на СТИ произведената ел. енергия, производителите от възобновяеми източници с обекти с обща инсталирана ел. мощност, по-малка от 4 MW, следва да са участници в специална балансираща група или КБГ, какъвто не е случая. Обектите на производителите на ел. енергия ВяЕЦ „И.“ на [фирма] и ВяЕЦ „И.-2“ на [фирма] са членове на СБГ на производители с обща инсталирана мощност от 1 MW до 4 MW на [фирма], считано от 01.07.2019 г. И за периода на действие на договорите за изкупуване на ел. енергия между [фирма], [фирма] и [фирма] (до 31.08.2019 г.) дружествата не са достигнали определеното от КЕВР нетно специфично производство. Изведен е извод, че произведената от [фирма] ел. енергия от обектите ВяЕЦ „И.“ за м. юли и м. август 2019 г. се администрира от координатора на стандартната балансираща група на [фирма].

По делото е представена и приета административната преписка.

От правна страна съдът намира следното:

Оспореното Решение № Ж-704 от 28.10.2020 г. на КЕВР е постановено от компетентен държавен орган, в правомощията му по чл.22, ал.1 вр. ал.7 ЗЕ. Посочени са фактическите и правни основания за издаването на акта. Цитирана е относимата нормативна уредба.

Съгласно чл.22, ал.7 ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са регламентирани в наредбата по чл. 60 и това е Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Според разпоредбата на чл. 147, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства КЕВР установи, че жалбата е неоснователна, комисията с решение прекратява преписката. Когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им /ал.2/.

В случая съдът констатира, че от страна на КЕВР е спазена финалната процедурата, визирана в чл.145 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., а именно след приключване на проверката по жалбата е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата, както и са приложени събраните по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са внесени за разглеждане от комисията в закрито заседание и е взето решение с шест гласа „за“, от които четири гласа на членовете на Комисията със стаж в енергетиката, за което е съставен протокол.

От съвкупната преценка на доказателствата по делото, включително и становищата на посочени по-горе заинтересовани страни се установява обаче, че ответникът не е изпълнил изцяло правомощията си, като не е организирал среща между страните, респ. не е съдействал за доброволно уреждане на спора и по този начин не е извършил задълбочена проверка по постъпилата жалба, което довело до издаване на необосновано Решение № Ж- 704/28.10.2020 г.

Процедурата по уреждането на спорове по чл. 22 ЗЕ е регламентирана в чл. 142- 149

от Наредбата. Съгласно чл. 144, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея. В нормата на ал.2 на чл.144 от същия подзаконов нормативен акт е визирано, че по подадената жалба може да се: 1. организира среща на страните в седалището на комисията за допълнително изясняване на обстоятелствата; за срещата се води протокол, който се подписва от страните; 2. съдейства за доброволно уреждане на спора.

Действително, в изпълнение на чл. 144, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. КЕВР изискала с писмо изх. №ЕЕ-12-00-276/17.07.2020 г. информация от лицензиантите- Н. ЕАД, Е. ЕАД и ЕСД, както и становище от ФСЕС. И на 15.09.2020 г. е изискана допълнителна информация от Н. ЕАД и [фирма]. В резултат на това в Комисията са постъпили от дружествата договори, становища, кореспонденция, съдържащи се в административната преписка, приобщена към доказателствения материал.

В случая обаче Комисията не е използвала предоставения от законодателя инструментариум за оказване на съдействие за доброволно уреждане на спора, предвиден в ал. 2 на чл.144 от Наредба № 3. Процедурата по Доброволно уреждане на споровете се съдържа в чл.150-153, Раздел II, Глава девета от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Съгласно чл. 150, ал.1 от същата наредба Комисията може да съдейства за доброволно уреждане на спорове при постъпване на жалба по чл. 142, ал. 1, т. 1, 2 и 3 и ал. 2 и писмено съгласие от страните. В този случай комисията не се произнася с решение /ал.2/. Според разпоредбата на чл. 153 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. в случай, че страните не могат да постигнат доброволно уреждане на спора си в двумесечен срок от решението за удължаване на срока за разглеждане на жалбата, работната група продължава проверката по жалбата по реда, определен в раздел I.

Несъмнено, в цитираната норма на чл.144, ал.2 от същия подзаконов нормативен акт законодателят е предвидил като възможност, а не като императив КЕВР да организира среща на страните за допълнително изясняване на обстоятелствата, както и да съдейства за доброволно уреждане на спора.

Настоящият съдебен състав намира, че в процесния казус, с оглед характера на спора и предвид ролята на ответника в производството по спорове между частноправни субекти и лицензиантите е било необходимо изчерпване и на тези възможности от страна на регулаторния орган. Т.е. КЕВР като контролираща страна е следвало да окаже съдействие за доброволно уреждане на спора с цел удовлетворяване на исканията на страни.

Предвид изложеното, съдът намира, че следва да отмени Решение № Ж-704/28.10.2020г на КЕВР и върне преписката за ново разглеждане и постановяване на Решение, след изчерпване на възможността по чл. 144, ал.2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III- то отделение, 73- ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК-103904488 Решение № Ж-704/28.10.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ВРЪЩА преписката за ново произнасяне от административния орган за изпълнение

на указанията дадени в настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаването му пред
Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: